

PAN JEZUS PROSI: ZAUF AJ!

spotkanie w grupie

Prowadzący przygotowuje kartki z cytatami z Pisma świętego, obrazki z wizerunkiem Jezusa Miłosiernego z naklejonymi z tyłu cytatami z Dzienniczka św. Faustyny, kartki ze zdaniem – modlitwą, karty na tablicę, puzzle oraz jakiś odtwarzacz (np. laptop z głośnikami) do odtworzenia piosenki Magdy Anioł i płytkę z piosenką (lub inne jej źródło). W Piśmie Świętym zaznacza: 1J 5,14

Modlitwa

Prowadzący wita dzieci, wyraża swoją radość z kolejnego spotkania i prosi, aby stanęły w kręgu wokół świecy i leżącego obok niej Pisma Świętego. Prosi jedno z dzieci, aby zapaliło świecę i zaprasza je do modlitwy do Ducha Świętego. Po chwili ciszy wszyscy odmawiają „Modlitwę do Ducha Świętego”.

Śpiew np.: Duchu Święty, przyjdź...

Rozmowa wprowadzająca. Prowadzący rozpoczyna spotkanie od rozmowy z dziećmi o tematyce poprzednich spotkań i, zarazem, adoracji. Prosi, aby dzieci powiedziały, jak rozpocząć adorację. Co to znaczy: rozpocząć adorowanie Pana Jezusa? Oczekuje odpowiedzi – i pomaga dzieciom w ten sposób ją uporządkować - że należy tak prawdziwie, całym sercem, całą swoją wolą przyjść do Pana Jezusa, patrzeć na Niego „oczami wiary i słuchać Go sercem.

Przypomina dzieciom, że w poprzednim tygodniu rozpoczęły poszukiwanie odpowiedzi na kolejne pytanie: Jak adorować Pana Jezusa? Na poprzednim spotkaniu dowiedziały się, że należy Pana Jezusa adorować z wiarą. W czasie adoracji prosiły o umocnienie, przymnożenie, wiary. Modliły się nie tylko słowami, śpiewem, ciszą, poprzez znak powróciły również myślami do chwili, gdy Pan Jezus złożył w ich sercach ziarno wiary, do sakramentu chrztu. Prosi je, aby ten znak potraktowały jako zobowiązanie, że zawsze będą znak krzyża czyniły najpiękniej jak potrafią.

Śpiew np.: Będę śpiewał Tobie, mocy moja...

– Spotkanie ze słowem Bożym. Prowadzący prosi dziecko, które na tym spotkaniu jest lektorem o przeczytanie fragmentu zaznaczonego w Piśmie Świętym. Dziecko czyta: *Ufność, którą w Nim pokładamy, polega na przekonaniu, że wysłuchuje On wszystkich naszych próśb zgodnych z Jego wolą (1J 5,14).*

– Prowadzący pyta dzieci o czym jest słowo Boże. Po krótkiej rozmowie wyjaśnia, że obok wiary, aby naprawdę pięknie adorować Pana Jezusa potrzebna jest ufność. Prosi wybrane dziecko o przypięcie na tablicy napisu: *Pan Jezus prosi: zaufaj!*

– Pyta dzieci: co to znaczy zaufać? Komu ufamy? Komu nie ufamy? Co to znaczy być człowiekiem godnym zaufania?

Śpiew np.: Zaufaj Panu już dziś...

– Prowadzący zadaje dzieciom pytanie: Co to znaczy zaufać Panu Jezusowi? Czy umiemy tak naprawdę Panu Jezusowi ufać? Po (bardzo krótkiej) dyskusji, prowadzący proponuje dzieciom przeczytanie dwóch fragmentów z Pisma Świętego. Rozdaje dzieciom kartki z tekstami. Prosi je, aby przeczytały teksty po cichu, a następnie jedno z dzieci, o przeczytanie pierwszego tekstu, na głos. Jest to tekst: 1 Krl 17,10-16. Pyta dzieci: Jak nazwałyby zachowanie wdowy? Jak skończyła się historia wdowy i Eliasza?

– Prowadzący prosi o przeczytanie na głos następnego tekstu: Mt 14,22-33. Pyta dzieci: Dlaczego Piotr mógł iść po wodzie? Dlaczego Piotr zaczął tonąć? W którym momencie Piotr zaczął tonąć? Zwraca uwagę, że Piotr zaczął tonąć, gdy odwrócił wzrok od Mistrza. Przypomina dzieciom, że w Piśmie Świętym wszystko jest symbolem, który możemy odnieść do naszego życia i pyta, czego symbolem mogą być silny wiatr i fale, których uląkł się Piotr? Z dyskusji z dziećmi stara się uzyskać odpowiedź, że są to różne sytuacje, które mamy w życiu, które odwracają nasz wzrok od Pana Jezusa. Chcemy je rozwiązywać sami, bez Niego, bez zaufania Mu.

– Prowadzący proponuje dzieciom, aby posłuchały piosenki Magdy Anioł: *Zaufaj Panu już dziś* (można ją znaleźć na portalu Youtube) i zapamiętały, kiedy trzeba zaufać Panu Bogu. Po wysłuchaniu piosenki dzieci wymieniają, co zapamiętały.

Śpiew

– Prowadzący proponuje dzieciom podsumowanie tego, co zostało powiedziane. Co to znaczy: zaufaj!? Daje dzieciom puzzle i prosi, aby

szybko je ułożyły. Po ułożeniu obrazka prosi o przeczytanie otrzymanego tekstu: 1J 5,14.

– Należy zwrócić dzieciom uwagę na słowa *zgodnych z Jego wolą*. Można zadać prowokujące pytanie: dlaczego nie wszystko, o co prosimy jest zgodne z wolą Pana Jezusa? Odpowiedź i wniosek z rozmowy z dziećmi: Pan Jezus nas bardzo kocha i wie, co dla nas jest dobre, a co w przyszłości mogłoby nam przeszkodzić w przyjaźni z Panem Jezusem lub byłoby dla nas złe. My tego nie wiemy.

Śpiew np.: Zaufaj Panu już dziś...

– Prowadzący zadaje dzieciom kolejne pytanie: Czy Panu Jezusowi zależy na naszym zaufaniu? Czy mamy jakiś dowód na to pragnienie Pana Jezusa? Być może dzieci nie będą potrafiły na te pytania odpowiedzieć, albo pytania będą odnosiły się jedynie do tekstów biblijnych czytanych na spotkaniu i do tematu spotkania.

– Prowadzący rozdaje dzieciom obrazki Jezusa Miłosiernego z napisem: *Jezu ufam Tobie!* Na odwrocie obrazków każde dziecko ma któryś z cytatów z dzienniczka św. Faustyny (można je wydrukować na oddzielnych kartkach i nakleić na obrazek).

– *Podaję ludziom naczynie, z którym mają przychodzić po łaski do źródła miłosierdzia. Tym naczyniem jest ten obraz z podpisem: Jezu, ufam Tobie. (Dz. 327)*

– *"Czuję się sam zależny od twojej ufności; jeżeli ufność Twoja będzie wielka, to hojność Moja nie będzie znać miary" (Dz. 1548).*

– *"Łaski z Mojego Miłosierdzia czerpie się jednym naczyniem, a nim jest - ufność. Im dusza więcej zaufa, tym więcej otrzyma (Dz. 1578).*

– *Wielką mi są pociechą dusze o bezgranicznej ufności, bo w takie dusze przelewam wszystkie skarby swych łask" (Dz. 1578)*

– *Jak boleśnie rani Mnie niedowierzenie Mojej dobroci. Najboleśniej ranią Mnie grzechy nieufności (Dz.1076)*

– Trzeba więc poprosić, aby dzieci nie odwracały obrazków. Prosi o przeczytanie napisu: *Jezu, ufam Tobie!* pod wizerunkiem Pana Jezusa i opowiada krótko historię tego obrazu. Mówi im również, że w rozmowach ze św. Faustyną Pan Jezus bardzo często mówił o ufności. Prosi dzieci o odwrócenie obrazków i przeczytanie na głos tekstów, które są na nich. Mówi dzieciom, że tymi tekstami będą modlić się w czasie adoracji i prosi je, aby przez cały tydzień często powtarzały tę krótką modlitwę, którą Pan

Jezus kazał umieścić na swoim obrazie. Tę modlitwę mogą na adoracji powtarzać w sercu w czasie ciszy.

Śpiew np.: Miłosierdzie Boże...

Przygotowanie adoracji

Wyjaśnienie znaku. Prowadzący pyta dzieci o znaczenie złota, kadzidła i mirry, które ofiarowali Dziecięciu Trzej Królowie. Zwraca uwagę na kadzidło, które jest symbolem naszej ufnej modlitwy. W modlitwie wyrażamy całe nasze zaufanie do Pana Jezusa, powierzamy Mu siebie i wszystkie nasze sprawy. Dlatego w czasie najbliższej adoracji – w czasie śpiewu lub modlitwy w ciszy - każdy z nas podejdzie do ołtarza, popatrzy z całą miłością na Pana Jezusa obecnego w Hostii, a następnie weźmie kilka ziarenek kadzidła i wsypie do kadzielnicy mówiąc: Jezu, ufam Tobie! Będzie to powierzenie Panu Jezusowi z największą ufnością siebie, swoich bliskich i wszystkich adorujących dzieci.

Organizacja adoracji. Prowadzący przypomina dzieciom, że Trzej Królowie, którzy ich uczą adorować Pana Jezusa odchodząc oddali Panu Jezusowi pokłon. My także nie odchodzimy sprzed ołtarza „byle jak”. Staramy się naśladować Mędrców nie tylko składając Panu Jezusowi kadzidło w darze, również wykonując pokłon jako gest uwielbienia.

Prowadzący rozdziela teksty modlitw do czytania w czasie adoracji. Prosi o przeczytanie tekstu adoracji na głos. Jeszcze raz przypomina jak i w którym momencie należy pięknie wykonać znak.

Śpiew np.: Miłosierdzie Boże...

Zakończenie

– Prowadzący dziękuje dzieciom za spotkanie i prosi o wspólne odmówienie jednej cząstki różańca: odnalezienie Pana Jezusa w świątyni.

– Dziecko – lektor czyta tekst z Pisma Świętego, który był tematem spotkania, prowadzący po krótkim komentarzu rozpoczyna modlitwę.

– Przed wyjściem dzieci jeszcze raz, indywidualnie, czytają to, co jest na tablicy.

Zgaszenie świecy.